

6. Zarzut szósty dotyczący niezgodności z prawem decyzji o umieszczeniu nazwiska skarżącej w wykazie wobec braku zasadności powodów, na które powołała się Rada.
7. Zarzut siódmy dotyczący naruszenia prawa własności skarżącej.
8. Zarzut ósmy dotyczący naruszenia swobody prowadzenia działalności gospodarczej przez skarżącą oraz swobody podróżowania.

- (¹) Decyzja Rady (WPZiB) 2022/582 z dnia 8 kwietnia 2022 r. zmieniająca decyzję 2014/145/WPZiB w sprawie środków ograniczających w związku z działaniami podważającymi integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażającymi (Dz.U. 2022, L 110, s. 55).
- (²) Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) 2022/581 z dnia 8 kwietnia 2022 r. wykonujące rozporządzenie (UE) nr 269/2014 w sprawie środków ograniczających w odniesieniu do działań podważających integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażających (Dz.U. 2022, L 110, s. 3).
- (³) Decyzja Rady (WPZiB) 2022/329 z dnia 25 lutego 2022 r. zmieniająca decyzję 2014/145/WPZiB w sprawie środków ograniczających w związku z działaniami podważającymi integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażającymi (Dz.U. 2022, L 50, s. 1).
- (⁴) Rozporządzenie Rady (UE) 2022/330 z dnia 25 lutego 2022 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 269/2014 w sprawie środków ograniczających w odniesieniu do działań podważających integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażających (Dz.U. 2022, L 51, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 29 kwietnia 2022 r. – Russian Direct Investment Fund/Rada

(Sprawa T-235/22)

(2022/C 237/93)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Russian Direct Investment Fund (Moskwa, Rosja) (przedstawiciele: adwokaci K. Scordis i A. Gavrielides)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie, na podstawie art. 263 TFUE, nieważności decyzji Rady (WPZiB) 2022/346 z dnia 1 marca 2022 r. zmieniającej decyzję 2014/512/WPZiB dotyczącą środków ograniczających w związku z działaniami Rosji destabilizującymi sytuację na Ukrainie (¹) (zwaną dalej „zaskarżoną decyzją”); oraz rozporządzenia Rady (UE) 2022/345 z dnia 1 marca 2022 r. zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 833/2014 dotyczące środków ograniczających w związku z działaniami Rosji destabilizującymi sytuację na Ukrainie (²) (zwanego dalej „zaskarżonym rozporządzeniem”) (łącznie „zaskarżone akty”), w zakresie, w jakim wymieniono w nich, lub w zakresie, w jakim dotyczą one skarżącego;
- ewentualnie stwierdzenie, na podstawie art. 277 TFUE, że art. 4b ust. 3 i 4 decyzji Rady 2014/512/WPZiB (ze zmianami) oraz art. 2a ust. 3 i 4 rozporządzenia (EU) nr 833/2014 (ze zmianami) nie mają zastosowania lub są nieważne w zakresie, w jakim wymieniono w nich, lub w zakresie, w jakim dotyczą one skarżącego ze względu na ich niezgodność z prawem, oraz stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji i zaskarżonego rozporządzenia w zakresie, w jakim wymieniono w nich, lub w zakresie, w jakim dotyczą one skarżącego.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący braku „wystarczająco solidnej podstawy faktycznej” umożliwiającej objęcie skarżącego środkami ograniczającymi.

Rada w oczywisty sposób naruszyła ciężący na niej obowiązek sprawdzenia, że decyzja o objęciu skarżącego lub podmiotów z nim współpracujących środkami ograniczającymi opiera się na „wystarczająco solidnej podstawie faktycznej”.

2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia podstawowych praw skarżącego do obrony oraz do skutecznej ochrony sądowej.

Poprzez przyjęcie zaskarżonych aktów Rada naruszyła prawa skarżącego do obrony oraz do skutecznej ochrony sądowej w następujący sposób:

- zaskarżone akty zostały przyjęte bez powiadomienia skarżącego, albo przed ich przyjęciem albo w rozsądnym czasie po ich przyjęciu;
- skarżący nie otrzymał nawet skrótego przedstawienia powodów przyjęcia zaskarżonych aktów (w zakresie, w jakim wymieniono w nich, lub w zakresie, w jakim dotyczą one skarżącego);
- pozwana nigdy nie ujawniła skarżącemu dowodów, na których oparła decyzję o przyjęciu zaskarżonych aktów, nie dając mu też szansy na przedstawienie uwag i obronę swoich praw.

3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia w postaci nieproporcjonalnego ograniczenia podstawowego prawa skarżącego do prowadzenia działalności gospodarczej.

Poprzez przyjęcie zaskarżonych aktów Rada naruszyła podstawowe prawo skarżącego do prowadzenia działalności gospodarczej w następujący sposób:

- zaskarżone akty znacząco ograniczają prawo skarżącego do prowadzenia działalności gospodarczej;
- zaskarżone akty naruszają istotę podstawowego prawa zapisanego w art. 16 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej;
- Rada nie dopełniła spoczywających na niej prawnych obowiązków (w tym obowiązku uzasadnienia i ujawnienia dowodów, na których opierają się zaskarżone akty), z tym skutkiem, że Sąd nie może ocenić i ustalić, czy omawiane środki ograniczające są (a) konieczne i rzeczywiście realizują cele interesu ogólnego, na które się powołano; oraz (b) są proporcjonalne do realizowanego celu;
- w każdym wypadku, zaskarżone akty są niepotrzebne i w rzeczywistości nie realizują celów interesu ogólnego, na które się powołano, gdyż działalność skarżącego i współfinansowane przez niego projekty nie przyczyniają się do „agresji wojskowej wobec Ukrainy”, ani nie finansują, nie umożliwiają realizacji, ani nie wspierają działań rosyjskich sił zbrojnych na Ukrainie.

⁽¹⁾ Dz.U. 2022, L 63, s. 5.

⁽²⁾ Dz.U. 2022, L 63, s. 1.

Skarga wniesiona w dniu 28 kwietnia 2022 r. – Intel Corporation/Komisja

(Sprawa T-236/22)

(2022/C 237/94)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Intel Corporation Inc. (Wilmington, Delaware, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: D. Beard, J. Williams, Barristers-at-law i adwokat B. Meyring)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- a) nakazanie Komisji zapłaty odszkodowania w kwocie 593 177 661,75 EUR odpowiadającej kwocie odsetek za zwłokę od kwoty głównej 1 060 000 000 EUR według stopy procentowej stosowanej przez EBC do jego głównych operacji refinansujących w pierwszym dniu miesiąca, w którym wydano decyzję C(2009) 3726 wersja ostateczna z dnia 13 maja 2009 r. (zwaną dalej „omawianą decyzją”) (tzn. 1,25 %), powiększonej o 3,5 punktu procentowego (lub według stopy procentowej, jaką Sąd uzna za właściwą), w odniesieniu do okresu od 13 sierpnia 2009 r. (dnia tymczasowej zapłaty grzywny przez spółkę Intel) do 25 lutego 2022 r. (dnia zwrotu głównej kwoty grzywny przez Komisję), pomniejszonej o już zapłaconą Komisji przez spółkę Intel kwotę odsetek w wysokości 38 059 598,52 EUR;